

Tóth Imre

Adeptus Minor

Középső rend: adeptus minor.
Láthatatlan jelekről ismerni fel egymást.
Felérni a hegyre, ahonnan látni a célt.
Emlékezni a mennyek országára.
Egy nő az utcára lép, rágyújt, kezében tűz ég,
mintha imádkozna az ittmaradottakért.
Felfénylik, aztán elég.

Romboló félhold kel keleten.
Szétszórja a hatalmak ezüstjét.
Szétszórja a hatalmak aranyát,
Szétszórja a pusztulás porát.

Erős királyság száll le.
Eltávozott a jelenkor mestere.

Az elragadtatás után

Nincs semmi, ami elmúlt volna. Nincs semmi, ami eljövendő.
Minden egyszerre történik meg, egy pillanat alatt, egyetlen jelenben.
A harc most is folyik, a földön és az égből.
Állok a *napsütötte sávban*, és fázom.
Fehér babák bújnak ki a földből, elindulnak hazafelé, sehová.
Mások pernyeként lebegnek alá az égből. Igen, én égtem el ott
milliónyi csontsovány testben.

Hullócsillagként jön egy élet a földre. Felizzik egy sors: bizonytalan,
távoli ragyogás. Láttalak ülni a fügefa alatt.
Te voltán ott, és senki más.
Fénylő, fekete lények élnek a tűzben.
A mennyország elesett.
Homloknyi csendben várlak. A játékok évében.
Fekete szivárvány feszül az Éden felett.

Az idők hulladékain élünk.
Nincs már rendje a télnek,
nincs már rendje a nyárnak.
A démonok szabadlábbon járnak.

Farkas Ferenc
Michelangelo
bronz

Újrindítás, nulla év

Sajnálom, de már elkezdődött.
„Berlin rég romokban hever.”
Láttam a helyet, ahol elsüllyedt
a sátán.

Jeruzsálemben hull a hó.
A halál önkéntesei a sorban.
Láttam égni a két tornyot, az
óceán túlsó partján.

Egy/személyes Isten.

A buszon egy nő felrobbantja
magát. Mellettem.
végre senki lettem.
légkört, a földi légert.
egyenruhában.

Most, hogy
Elhagyom a
Rangjelzés nélküli